

Editor: *Vasile Burlui*
Redactor: *Oana Camelia Șerban*
Tehnoredactor: *Cornel Dulceanu*
Coperta: *Diana Morărașu*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRANGER, ANDREIA

Stări de mine / Andreia Granger. - Iași:
Cartea Românească Educațional, 2020
ISBN 978-606-057-024-0

821.135.1

Grupul Editorial Cartea Românească Educațional
Copyright © Editura Cartea Românească Educațional,
Iași – 2020
Adresa: IAȘI, Bd Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2 – 700124.
www.ecedu.ro

ANDREIA GRANGER

Stări de mine

Cartea Românească
EDUCAȚIONAL

CUPRINS

CAIETUL ROȘU	5
Clipe	7
Început de lume	8
Fericită întâlnire	10
De multe ori și niciodată	11
Plecare.....	12
Destin cu cruce	13
Semeni.....	14
Când în unu se văd doi	16
Transcendent	18
Al meu, înfrânt.....	19
Culpă biografică	20
La ce bun?	22
Când știi, să-mi spui	23
Cuvinte.....	25
Atingere	26
Eu din tu	27
Te las la locuri sfinte	28
Tatăl	29
(Ne)loial	31
Ce-s pentru tine?	32
A iubi (ne)drept	34
Protest.....	36
Dacă am știi.....	38
De câte ori.....	40
(In)completitudine	41
Timp	42
Sertar	43
El.....	44
Ea.....	45
Adulți în joacă	47
Plouă	49

Înalt.....	51
Culoare.....	53
Clar.....	55
Rost.....	57
Analog.....	58
Poate.....	59
Metal.....	61
Straniu.....	62
Adunate într-o carte.....	63
Cine?.....	65
Nenumitul.....	67
D'amour.....	68
Spectacol.....	70
Au revoir.....	71
CAIETUL ALB.....	73
Doi.....	75
Doi din doi, în unul.....	76
Putința.....	77
Limită.....	78
Jocul.....	79
Har.....	80
Cale.....	81
Univers.....	82
A nimănuși, a mea.....	83
Mi-e dor de mine.....	84
Te las.....	85
Tot din tot.....	87
Astăzi, când deschis-am ochii.....	88
Uite-mă!.....	89
Cine-i eu?.....	90
Roșu, foc.....	91
Dacă-mi spui.....	92
Copila.....	93
Parcă.....	94
Să trăim un timp în texte.....	95
Manifest.....	96
Stare.....	98
Panoramă.....	99

Sine.....	101
Tot și unul.....	102
Ce atâta grabă?.....	103
Ascultare.....	104
Toamna celor căzuți.....	105
Știu.....	106
Mergem doi.....	108
Pașii mei.....	111
Interior.....	112
Utopie.....	113
Muza.....	116
Arta.....	117
A unsprezecea.....	118
CAIETUL NEGRU.....	121
Refren.....	123
Genealogie.....	124
Alunec.....	126
Contur de eu, contur de tu.....	127
Liliac.....	128
Monografie.....	129
Prea plin.....	130
În ani.....	131
Dar cine fuge?.....	132
Sunt.....	133
Iertare.....	136
Credință.....	138
Liniar.....	140
Solitudine.....	142
Primăvară.....	145
Domnișoară.....	146
Materie.....	148
Trezire.....	149
Așa va fi mereu.....	150
Menire.....	151
Timp se duce, timp nu vine.....	152
Urban.....	154
Indiferent.....	156
Alteritate.....	157

Sunt? Mi-s pare.....	162
Ca pe vremuri, timp în care.....	163
Spre viață.....	164
Merit.....	167
Ploaie-amară.....	168
Au fost două.....	169
Ace.....	171
Culoare.....	172
Căzătoare.....	173
Praf de iarbă.....	174
Pledoarie finală pentru cei ce contestă iubirea.....	176
Aici și dincolo.....	177
Dacă.....	178
Te las.....	180

www.ecredu.ro

facebook

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

Telefon: 0763 082 213

Adresa: Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 2,

Iași – 700124

E-mail: comenzi@ecredu.ro

Tipărit în România

Clipe

Într-un timp sunt multe clipe.
Clipele se-adună-n ore,
Ore lungi și arcuite,
De mișcare îndoite;
Clipe ce trec vlăguite,
Pe-un cadran, multicolore.
Într-un ceas rotund
Sunt ore... sunt atât de dese!
Vin și pleacă-n circuite,
De momente merse.
Se aleargă între ele
Două ace negre;
Stau metalice pe fețe,
Timpul nu le vede.
Și trec clipe, ore, zile,
Și trec ani și dintr-o clipă
Trece viața! Dar în clipă
Lumea toată stă zidită!

Început de lume

Hei, Adame, în Eden intrat-ai iar?
 Ai simțit c-am fost plecată
 Să-ți aduc un trup în dar?
 Știi c-am încercat cu-ncetul,
 Să nu fiu cea care sunt,
 Și să-mi iau „la revedere”
 De la cactusul meu blând.
 Știi că mi-am gândit plecarea,
 Din Edenul meu curat,
 Și mi-am zis că n-am a-ți spune:
 „Te îmbrățișez, mi-ești drag?”
 Știi că pașii mei fugit-au,
 Dinspre tine-Adame, iar,
 Pentru-a nu știu câta oară
 Să-i întorc nu mai credeam?
 Tu-nțelegi, oare, Adame,
 Cam ce fire pot avea?
 Și de ce prefer doar joacă,
 Paradis... Sunt Eva ta?
 Ce ți-e și cu Paradisul,
 Tu visai ca pe pământ
 Să le-aduci atât de-aproape:
 Flori, poveste, cactus, vânt.
 Dar legenda noastră-i scrisă,
 De o Evă și-un Adam,

O istorie-ncepută
 Căci final, acum, nu am.
 Poate că-ntr-o zi, finalul
 Va veni necăutat,
 Și zâmbind, Adame, ție,
 Eva știe ce-a creat!
 Sau, desculți, noi alerga-vom,
 Pe un soare arzător,
 Și cântând, tu, cu chitara
 Sau cu vocea, c-ai sonor.
 Eu, tăcând, și doar prin minte
 Să gândesc c-aș fredona,
 Căci, Adame, vocea caldă,
 Îți doreai, Eva n-avea.
 Și-n sonata primăverii,
 Scrisă chiar de Eva ta,
 Tu, Adame, ești acordul
 Paradisului din ea!

Fericită întâlnire

Am avut o întâlnire cu un om;
Cât îl iubesc!
Cine știe taina vieții
Câți din noi chiar o trăiesc?
Câte suflete-și dau voie,
În al vieții scurt popas,
Să transpună din lumină
Și iubire al lor glas?
Câți în calea lui de suflet,
Au decis că vor a sta,
Sentimentul de iubire
Să-l oprească, să nu-l dea?
Poți să ții iubirea-n tine?
Poți tu ordine să-i dai?
Chiar n-ai avut sentimentul
De iubire fără grai?
De-ai trăit aici cu mine,
Pe Pământul ăst-ales,
De-ai simțit fiorul vieții,
De iubire, drept în piept,
De-ai răspuns fără gândire
La iubire cu „prezent”
Ai atunci motiv de-a spune:
„Iubesc purul sentiment!”

De multe ori și niciodată

De câte ori mi-am tot propus,
Să las în urmă-ți gând, senină,
Să uit de toate câte-am spus,
Să văd în fața-mi doar lumină!
De câte ori am vrut să plec,
Să uit de-a ta nechibzuință!
Dar m-ai chemat să te urmez!
La strigăt mă înduplec.
Fiind un tată-n suferință,
De ce nu poți lăsa ca noi
Să fim și suflet, și ființă,
Dar din Eden plecat-am doi,
Unul ca cer, și altul Soare.
De ce nu lași la locul ei
Tu, viața asta, de tine-aleasă
Ca eu să fiu cu cerul meu,
Cu întinderea lui, toată albastră?
De ce nu ieși din mintea mea,
Să pot la mine să mă aflu,
Fiindu-mi cer și nor și stea,
Doar contemplând iubirea noastră...

Plecare

Dorul parcă stă în mine,
Cred că și-a făcut culcuș...
Mă trezesc de dimineață
Și din suflet el nu-i dus!
Trece zi, mai trece noapte,
Și-apoi săptămâni în șir,
Nu-i dau voie să ia aer,
Îl închid... să nu-l inspir!
Plec la drumeții, cu dorul,
L-aș lăsa mai singurel,
Și-aș trăi clipele mele,
Doar prin mine... Nu prin el!
Dar am uneori trăirea
Că nu m-ar lăsa nicicând,
Stă ca marca de scrisoare
Un sigiliu pe-al meu gând...
Dar mai lasă-mă în pace,
Du-te acum la-un vecin,
Înțelege-un lucru bine,
Nu mai vreau să te rețin...

Destin cu cruce

Astăzi ți-am văzut iar chipul
Ars de soare, dar plăcut,
Colorat ușor și parcă,
Odihnit tu mi-ai părut!
Peste drum, într-o privire,
Te-am zărit când așteptai,
Și-aș fi vrut să-ți fiu aproape,
Să-ți sărut chipul bălai!
Să mă iei ușor de mână,
Să plecăm la pas, duios,
Să trăim momente tandre,
De întreg și de frumos!
Cum pot oamenii să fie
Buni fără să fi iubit?
Eu conțin tot universul
Noi din el ne-am zămislit!
Dulce-amor, destin cu cruce,
Sunt a TA și tu... al MEU!
Crucea noastră nu se duce,
O Golgotă-avem mereu.

Semeni

De iubire mulți vorbesc...
Ce-i iubirea adevărată?
Câți dintre noi au simțit,
Iubire-ntr-un colț de piatră?
Câți dintre noi poart-acum
Inima în piept să bată
Și-o-nțeleg steril precum
Ce îi ține-n viața toată...
Câți din noi s-au aplecat
Să ia la piept copilul care,
Pe stradă, plânge dezbrăcat,
Să-i dea un pat, apă, mâncare?
Câți din noi au mângâiat
În mersul lor câte-o bătrână?
Sau un moșneag, urât, posac,
Înțepenit de rău, de ură?
Amatori de judecată,
Tot trăim în alte vieți
Și uităm de-a noastră toată.
E cutuma pământescă,
Să trăim împrumutați,
Din povestea nelumească
Cu strămoșii exilați.
Câți din noi încă mai au
O inimă să le bată?

Nu doar la mersu-alergat
Ci că au făcut o faptă?
Câți din noi știu bunătate,
Și câți din noi știu că trăiesc
Azi aici, dar într-o noapte,
Pot pleca și nu-și căiesc
Nicio urmă de păcat.
Uită, ca să fii iertat.